

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

12. ledna 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: GENESIS 22-23, ŽALMY 26-28, MATOUŠ 14

CENA ZA POKLÁDÁNÍ OTÁZEK

Drazí bratři a sestry,

když čteme Bibli, považuji za opravdu důležité, abychom se neustále zastavovali a pokládali si otázky. Někdy se nám může zdát, že jsou odpovědi zcela očividné. Někdy nás napadá množství možných odpovědí. Někdy může trvat mnoho let, než nalezneme uspokojivou odpověď. Odpověď nám možná poskytne některý bratr či sestra, anebo, což je ještě více uspokojující, na ni narazíme sami při čtení Písma. Ať už máme sebelepší pocit, když nalezneme smysluplnou odpověď, hlavní přínos pro nás nepochybně tkví v samotném aktu zastavení se, abychom si položili otázku; v tom, že se v klidu zamyslíme nad tím, co jsme si přečetli, a nad myšlením a jednáním zúčastněných postav.

V souvislosti s těmito úvahami bych vás chtěl poprosit, abyste si nyní přečetli **Genesis 22:1-19**.

První dva verše vyvolávají několik bezprostředních otázek:

- 1) Proč Bůh zkoušel Abrahama?
- 2) Proč se Bůh domníval, že je nutné zkoušet Abrahama?
- 3) Komu měla být ona zkouška ku prospěchu?

Bezpochyby vám již na mysli vytanuly určité představy, domnívám se však, že výše zmíněné otázky bude nejlepší zodpovědět poté, co se zamyslíme nad událostí jako celkem.

Podívejme se na **verš 3**. Zamysleli jste se někdy nad tím, proč Abraham vstal časně, aby se vypravil na cestu? Domnívám se, že lze najít smysluplné odpovědi.

Musel cestovat daleko; nebo si poté, co se rozhodl, že uposlechne Božího příkazu, pomyslel, že bude nejlepší, když bude jednat okamžitě, aby nepodlehnutí pokušení změnit názor. Z toho pro mě vyplývá další otázka – informoval Abraham Sárú o tom, co po něm Bůh požaduje? V ideálním případě by před sebou manželé neměli skrývat tak závažné věci, ale Abraham se možná rozhodl, že jí nic neřekne pro případ, že by se jej od toho snažila odvrátit (pokoušet). Lze nalézt i pozitivnější a láskyplnější důvod k tomu, že se Abraham Sáře nesvěřil, spojený s Abrahamovou nesmírnou vírou v Boha a s úmyslem Sárú zbytečně neznepokojoval.

Verš 5 vznáší otázky ohledně Abrahamovy motivace, která se skrývá za tím, co řekl mladým mužům, jež je doprovázeli. Je zde několik možností:

- 1) Můžeme pochopit jeho slova prvoplánově – on a Izák se chystali uctít Boha a vrátit se, Abraham neměl v úmyslu uposlechnout Božího příkazu.
- 2) Abraham se chystal učinit to, co po něm Bůh požadoval, ale lhal mladíkům ze strachu, že by se jej mohli pokusit zastavit, nebo proto, že se bál Izákovy reakce.
- 3) Abraham zamýšlel učinit to, co mu Bůh přikázal, a věřil, že se on i Izák zcela jistě vrátí.

Poslední možnost je bezpochyby jediná přijatelná.

Když přejdeme k **verši 7**, nacházíme zde Izákovu otázku ohledně jehněte a zápalné oběti. Abrahamova odpověď, že Bůh pro sebe zajistí zápalnou oběť, je pravděpodobně zatím nejsilnějším důkazem Abrahamovy víry a porozumění Božímu budoucímu záměru ohledně Ježíše. Dosud však nevěděl, co se stane v nejbližší budoucnosti, a proto zůstala Izákova pátravá otázka nezodpovězena.

Co věděl a chápal Izák? Jaké myšlenky se mu honily hlavou?

Verš 9 nám říká, že Abraham postavil oltář, naskládal na něj dříví, svázal Izáka, položil jej na oltář, vztáhl ruku a chystal se svého syna usmrtit. Divili jste se někdy, že Izák prostě neutekl? Nevíme, kolik bylo Izákovi let, když k této události došlo (ve verši 5 s o něm mluví jako o chlapci), ale víme, že Abraham byl o 100 let starší než on, a předpokládám, že by mladému chlapci nestačil. Zamysleli jste se nad tím, jak obtížné (ne-li nemožné) by bylo pro Abrahama spoutat vzpouzejícího se Izáka a položit jej na oltář?

Můžeme tuto událost považovat prostě za zkoušku Abrahamovy víry, ale je pro nás životně důležité, abychom si uvědomili, že i Izák Abrahamovu víru sdílel a že svému otci absolutně důvěřoval.

Tajemství Abrahamovy víry (sdílené do určité míry Izákem) nám bylo odhaleno v Židům 11:17-19. Je opravdu důležité pochopit klíč k Abrahamově neotřesitelné víře – byla to neochvějná víra v Boží Slovo. Abrahamovi bylo výslovně řečeno, že se Boží sliby naplní skrze Izáka. Kvůli své víře v Boží Slovo se ve svém srdci pevně rozhodl uposlechnout Božího příkazu – až do té míry, že by skutečně ochoten obětovat svého drahého syna. S absolutní jistotou věřil, že Bůh v souladu se svými sliby vzkřísí Izáka z mrtvých.

Nyní se můžeme vrátit k původní otázce – proč Bůh Abrahama zkoušel? A především, komu tato zkouška měla být ku prospěchu?

Domnívám se, že **Židům 11 : 17** nám napovídá, když odkazuje k Izákovi, Abrahamovu jedinému synovi. Když si to spojíme se skutečností, že o Abrahamovi mluví jako o Božím příteli, a se slibem, který byl Abrahamovi dán, podle něhož v něm najdou požehnání všechny rodiny na celém světě, pak z toho lze logicky vyvodit, že Bůh Abrahamovi umožnil do jisté míry pochopit způsob, jakým bude jeho slib naplněn.

Když každý týden přijímáme symboly chleba a vína, můžeme rozjímat o utrpení našeho Pána Ježíše, o tom, jak láskyplně naplňoval vůli svého Otce, a o jeho hluboké lásce k hříšným lidem. Můžeme rovněž rozjímat o nádherném Božím plánu, o záměru ohledně Ježíše a o nesmírné Boží lásce, díky níž pro nás položil na oltář svého jediného Syna. Nesmíme přitom zapomínat na obrovskou bolest, kterou Bůh musel vytrpět, když byl svědkem ponížení a bolesti, které Jeho Syn prožíval.

Zkouška, kterou Bůh uchystal Abrahamovi, mi dává smysl pouze tehdy, pokud ji chápeme jako prostředek, s jehož pomocí Bůh mohl umožnit svému příteli zakusit něco z bolesti, kterou měl sám pocítit později, když byl svědkem oběti svého milovaného Syna – aby Abraham dokázal plně ocenit hloubku lásky, kterou Bůh chová k padlému lidstvu, a to, kam až je schopen kvůli nám zajít.

Když lámeme chléb a pijeme víno, modleme se, abychom sdíleli Abrahamovu touhu lépe poznat a pochopit vůli a lásku našeho nebeského Otce, a jako Abraham se Mu naučili důvěřovat a poslouchat Jej v našem každodenním životě.

Bratr Lionel Taylor: Stockport V.B. 12.1.14

P.S. od bratra Lionela:

Nakonec bych rád vyzval ty z vás, kdo na to možná nejsou zvyklí, aby si neustále kladli otázky, když čtou Boží Slovo. Jedna otázka, nad kterou se můžete zamyslet, spočívá v tom, proč David vzal pět kamenů z potoka, když se měl setkat s Goliášem? Odpověď, na kterou jsem přišel po mnoha letech přemýšlení, mi poskytla úžasný vhled do Davidovy touhy jednat v souladu s Boží vůlí.